

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาโครงการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาว่าความรู้เบื้องต้นทางกฎหมายของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับใด นอกจากนี้ยังต้องการทราบว่าประชาชนที่มีสถานภาพแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ มีความรู้พื้นฐานทางกฎหมายแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ และเชื่อถือได้นั้นจำเป็นต้องกำหนดวิธีวิจัยไว้อย่างถูกต้องและเป็นขั้นตอน รวมทั้งสามารถนำข้อมูลที่ได้จากประชากรในกลุ่มต่าง ๆ มาทำการตรวจสอบยืนยันซึ่งกันและกันได้ อันจะทำให้การศึกษาวิจัยเกิดความน่าเชื่อถือและเกิดประโยชน์ในทางวิชาการผู้วิจัยจึงได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยไว้เป็น 2 แนวทางดังนี้

3.1.1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้ารวบรวมทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความรู้เบื้องต้นทางกฎหมายของประชาชน ค้นคว้ารวบรวมจากหนังสือบทความ เอกสารงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบโครงร่างของโครงการวิจัย

3.1.2 การวิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามโดยตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีอายุระหว่าง 20 – 70 ปี

3.2 แหล่งข้อมูล

การเก็บข้อมูลในโครงการวิจัยนี้ แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ แหล่งข้อมูลภาคสนามซึ่งได้ทำการจัดเก็บตัวอย่างประชากรโดยตรงจากประชาชนในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีอายุระหว่าง 20 – 70 ปี

3.2.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ แหล่งข้อมูลจากเอกสารซึ่งได้ทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือทางวิชาการ บทความ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยค้นคว้าจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คุณสมบัติของประชาชน ประกอบด้วย

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) อาชีพ

3.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย

3.4 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชน ในพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีอายุระหว่าง 20 – 70 ปี จากการใช้สูตรคำนวณหาขนาดตัวอย่าง (Yamane,Taro:1967) จำนวน 400 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 266,642 คน

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งรายละเอียดของแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนหลักของการทำการวิจัยที่ทำการทดสอบความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย โดยเป็นคำถามแบบให้ตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความรู้ความเข้าใจของตนเอง มีคำถามทั้งหมด 30 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาของความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย หากตอบถูกได้ข้อละหนึ่งคะแนน หากตอบผิดไม่ได้คะแนนในข้อนั้น และให้ผลคะแนนรวมของส่วนนี้เป็นตัวชี้วัดระดับความรู้เบื้องต้นทางกฎหมายของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนเป็นค่าตัวแปรตามสมมติฐาน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวัดความรู้เบื้องต้นทางกฎหมายอยู่บนพื้นฐานของการวัดภายใต้ความหมายที่ว่าความรู้ คือ การจำได้ การระลึกได้ ไม่ว่าจะเป็นความจำในลักษณะใด ๆ ก็ตาม ส่วนความเข้าใจ วัดบนพื้นฐานของความหมายที่ว่า ความเข้าใจคือ ความสามารถในการสื่อความหมายของสิ่งที่รู้มา ได้แก่

3.6.1 การแปลความ (Translation) สามารถสื่อความหมายได้โดยวิธีอื่น

3.6.2 การตีความ (Interpretation) สามารถอธิบายความหรือสรุปความได้

3.6.3 การขยายความ (Extrapolation) สามารถพิจารณาสิ่งอื่นที่นอกเหนือไปจากสิ่งนั้นได้

ในการวัดความรู้ความเข้าใจประกอบด้วยคำถามจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละหนึ่งคะแนน ผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบถูกทั้งหมดทุกข้อ จะได้คะแนนรวมเท่ากับ 30 คะแนน ผู้ที่ตอบผิดทุกข้อจะได้ศูนย์คะแนน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) เท่ากับ 15.0 ดังนั้นผู้ที่ตอบได้คะแนน 15.0 คะแนน ขึ้นไปถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย และยังได้ใช้ค่าเฉลี่ยทดสอบคำตอบในแต่ละข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อเท่ากับ 0.5 ถ้าข้อไหนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 0.5 แสดงว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย แต่ถ้าข้อไหนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 0.5 แสดงว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นทางกฎหมาย

ข้อมูลที่ได้จากส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ได้นำมาวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นำเสนอในรูปแบบของการพรรณนาประกอบแผนภูมิตาราง โดยการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมาใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า Chi - Square เพื่อยืนยันการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและเพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐาน